

अवहनन 2) genauer die linke Lunge Comm. zu VISHṆUS. 96,91.
 अवहितत्व n. Aufmerksamkeit NAISH. 3,19.
 अवाशुख 1) a) Nom. abstr. °त्व n. NAISH. 2,105.
 अवाचीनबिल Adj. (f. आ) mit der Öffnung nach unten TĀNDJA-Bh. 2,13,1. 2. Nom. abstr. °त्व n. Comm.
 अवाच्यवधनपुद्ग n. ein Wettstreit im Sagen von Unanständigkeiten HARSHAĀ. 98,23.
 अवात n. Quotient UTPALA zu VARĀH. BĀH. 7,1.
 अवामन m. kein Zwerg AGNI-P. 4,10.
 अवार्क (?) MĀK. P. 49,17.
 अवारितहार Adj. dem der Eingang nicht verboten ist. Nom. abstr. °ता f. NAISH. 3,41.
 अवारितम् Adv. ungehemmt MUDRĀ. 79,7(133,7).
 अविकम्पित Adj. nicht zitternd, unerschüttert KATVĀS. 60,188.
 अविकृष्ट Adj. auch unberaubt AIT. Bā. 8,11.
 अविलित Adj. nicht vereitelt MBH. 12,237,37.
 अवितोभ m. das nicht aus der Ordnung Kommen MAITR. S. 2,8,3.
 अविचलन् Adj. sich nicht bewegend NAISH. 4,98.
 अविच्युत Adj. 1) unverlierbar. — 2) fehlerlos.
 अवितथ 1) Nom. abstr. °ता f. NAISH. 3,130.
 अवितर्कयन् Adj. sich nicht lange bedenkend HEMĀDRI 1,683,3.
 अविट्किन् Adj. nicht brennend KĀRAKA 6,18.
 Nom. abstr. °क्ति n.
 अविट्किन्.
 अविधिज्ञ Adj. die Vorchrift nicht kennend HEMĀDRI 1,471,13.
 अविधेय, Nom. abstr. °ता f. Widerspätigkeit (des Schicksals) MUDRĀ. 78,5(130,9).
 अविनिर्यन् Adj. (f. °ता) nicht hinausgehend NAISH. 4,24.
 अविभिन्नकालम् Adv. zu derselben Zeit MUDRĀ. 63,15(103,8).
 अविमुच्यमान Adj. nicht ausgespannt werdend AIT. Bā. 6,23.
 अविमोत्त m. Nichterlösung BĀDAR. 2,1,11.
 अविरचनीय Adj. dem man keine Abführung geben darf SUÇA. 2,188,4. 6.
 अविराधित Adj. nicht ungern gesehen ÇIÇ. 10,69.
 अविग्रम° ohne auszuruhen NAISH. 3,19.
 अविस्मृत Adj. nicht vergessen MUDRĀ. 107,17(166,19).
 अवृत्तित Adj. 1) vorher nicht gesehen NAISH. 1,40. 8,12. — 2) nicht erkannt Spr. 6213.
 अवृत्तिन् Adj. nicht sehend NAISH. 1,26.
 अवृत्तिर्वयन् Adj. schwach, machtlos MAITR. S. 3,8,1.
 अवृत्तया 1) das Hinabblitken in PĀ. GṆH. 2,7,6.

अवेदनीय Adj. unerkennbar HEMĀDRI 1,209,16.
 अवेदिक Adj. nicht mit dem Veda vertraut HEMĀDRI 2,73,21. 23.
 1. अव्यङ्ग, f. आ AGNI-P. 41,17.
 अव्यथिष्ये KĀṬH. 3,7. अव्यथिषे (!) MAITR. S. 1,2,17.
 अव्ययवृत्ति f. Titel eines Werkes BÜHLER, Rep. No. 272.
 अव्यवस्थितचित्त Adj. unbeständigen Sinnes Spr. 1988.
 अव्यवानम् Absol. ohne dazwischen zu athmen, ununterbrochen MAITR. S. 1,10,9.
 अव्यात Adj. nicht geöffnet. Mund AGNI-P. 44,19.
 अव्याधित Adj. Nichts mit einer Krankheit zu thun habend MBH. 2,64,18.
 अव्यायुक्त Adj. nicht entlaufend MAITR. S. 4,1,5.
 अव्युत्क्रान्त Adj. keiner Uebertretung schuldig, mit Loc. HEMĀDRI 1,32,5.
 अव्युत्केश Adj. mit ungeschorenem Haar MAITR. S. 2,9,5.
 अव्रणा, f. आ KĀMAPR. 13,11.
 2. अव्रु mit संप्र geniessen HEMĀDRI 1,306,6. 464,12.
 अवशलीकरण Adj. wobei keine Zerstückelung stattfindet HARSHAĀ. 126,3.
 अवशकुनी Adv. mit ३ zu einem bösen Omen werden NAISH. 3,9.
 अवशक्तिमत् Adj. unvermögend HEMĀDRI 1,333,3.
 अवशङ्कम् Adv. ohne Bedenken ebend. 1,792,2.
 अवशतवर्ष Adj. noch nicht hundert Jahre alt PĀ. GṆH. 3,10,4.
 अवशनीश m. Bein. Rudra-Çiva's HEMĀDRI 1,203,11.
 अवशयान Adj. nicht liegend ebend. 1,253,16.
 अवशरण्य (f. आ) 3) Schutzlos DAÇAK. 7,16.
 अवशात् 1) MAITR. S. 3,1,6.
 अवशितव्य n. impers. MAITR. S. 1,3,7.
 अवशिशिर Adj. = अवशिशिल. Nom. abstr. °त्व n. MAITR. S. 2,2,3. 3,3,2. 7,2.
 अवशिरःस्नान n. das Nichtnassmachen des Kopfes SUÇA. 2,363,13.
 अवशिराम्बिज Adj. ohne Kopf und Hals R. 3,74,14.
 अवशिल Adj. (f. आ) steinlos R. 5,74,15. 6,82,182.
 अवशित्यजीविन् Adj. von keinem Handwerk lebend MBH. 1,91,5.
 अवशीति, अवशीत्यन्तर Adj. und अवशीत्यन्तरत्वं n. Nom. abstr. MAITR. S. 3,2,5.
 अवशीर्षाय Adj. mit nicht abgebrochener Spitze KĀMAPR. 13,19.
 अवमुचिक्तक m. N. pr. eines Wahrsagers KAUTUKAR.
 1. अवमून्यार्थ m. Aufklärung MUDRĀ. 168,4 (n. A.).

°म् Adv. zur A. 108,2. 115,15 (176,9).
 2. अवमून्यार्थ Adj. klar, verständlich MUDRĀ. (n. A.) 109,2.
 अवशोकवर्षा Adj. N. pr. eines Kākavartin Divyāv. 35.
 अवशोकाव्य n. das Açoka-Wäldchen auf Lañkā AGNI-P. 7,18.
 अवशोचक Adj. unrein HEMĀDRI 1,603,7.
 अवमजतु n. Erdharz KĀRAKA 6,18.
 अवमशानचित् Adj. nicht wie eine Leichenstätte geschichtet MAITR. S. 3,5,1.
 अवमशयन् Adj. Jmd (Acc.) Etwas nicht hören lassend HEMĀDRI 1,523,1.
 अवम्युत 1) a) Nom. abstr. °ता f. Unbekanntheit DAÇAK. 12,16.
 अवम्युमय Adj. aus Thränen bestehend NAISH. 4,36.
 अवम्युमाणा Adj. was nicht gehört oder gelehrt wird HEMĀDRI 1,238,13.
 अवम्युत्.
 अवमक्रान्त Adj. von Rossen betreten TAITT. ĀR. 10,1,8.
 *अवमक्रान्त Adj. (f. ङ) für ein Pferd gekauft.
 अवमतीर्थक m. N. pr. eines Schlangendämons Divyāv. 72.
 अवमत्य 1) a) °शाली f. MAITR. S. 2,6,6. Nom. abstr. अवमत्यत्वं n. 1,6,12.
 अवमपद (stark °पाद्) m. Pferdefuss VAITĀN.
 अवममेधवत्.
 अवमवत् Adj. das Wort अवम enthaltend TĀNDJA-Bh. 12,4,15.
 1. अवमवार = अवमवाल 2); vgl. अवमवार.
 अवमशीर्ष m. eine Form Vishṇu's (mit einem Pferdekopf) AGNI-P. 43,2; vgl. HEMĀDRI 1,309,1.
 अवमदन m. Nerium odorum KĀRAKA 1,3.
 अवमरुचिम्.
 अवमामुख m. das untersseische Feuer NAISH. 8,81.
 अवमवन्, lies अवमवती.
 अवमकोण Adj. achteckig HEMĀDRI 2,60,18. °क dass. 61,5.
 अवमकामिद्धिमय Adj. den acht grossen Vollkommenheiten gleichkommend Ind. St. 15,390.
 अवमलोत् n. = °क HEMĀDRI 1,215,11.
 अवमवार्षिक Adj. (f. ङ) acht Jahre dauernd ebend. 1,66,14.
 अवमशती f. achthundert SŪRIAS. 2,64.
 अवमस्तनी (so zu lesen) MAITR. S. 3,1,7.
 अवमङ्गप्रणिपात m. das Niederfallen zur Erde mit acht Theilen des Körpers HEMĀDRI 1,244,13.
 अवमचत्वारिंशक Adj. 48 (Jahre) während PĀ. GṆH. 2,6,2.